

Far till tolv barn dödade av el-ledning

Tragisk dödsolycka vid skånsk lantgård

TOMELLILA den 18. (TT)

46-åriga gårdsmästaren Oskar Hansson på Borrestads gård blev på måndagsförmiddagen bränd till döds då han skulle reparera en elektrisk ledning i närheten av gården. Hansson hade klättrat upp i en ledningsstolpe men glömt att dess förrinnan slå ifrån strömmen i transformatorn. Man iakttog hur Hansson med händerna kom i kontakt med den strömeförande ledningen. Han föll därvid och blev hängande i stolpskorna. I fallet fick han en ledningsslag om halsen och blev alldeles sönderbränd. Döden torde ha varit ögonblicklig. Hansson efterlämnar hustru och tolv barn.

Blott två rebeller kvar:

Ändringsförslaget togs åter efter Attlees tal

Sydney Silverman höll slutanförandet i underhuset för de Labour-anslutade som stödde ändringsförslaget, utan såväl ifrån omröstning föreslås från någon annan kommer vi att avstå från att rösta. Han ansåg att regeringen är den bästa som Storbritannien någonsin haft, även om han och hans kolleger hyste oro beträffande en del sidor av regeringens utrikespolitik.

I sitt svarstal förklarade Attlee, att rebellernas ändringsförslag var malplacerat och grundade sig på missförstånd av fakta.

Brittiska regeringen har varit enig med Sovjet i vissa fall och i vissa med USA. När det gäller frågor om demokrati, tankfrihet och individens frihet har brittiska regeringen varit överens med amerikanska men inte med ryssarna. Det är därför oundvikligt att det blir åsiktskonflikter, och för att arbetet skall gå framåt måste man kompromissa.

Attlee: Churchill är privatperson

Till svar på frågan varför regeringen inte bemött Churchills fulltontal förklarade Attlee: Detta är inte regeringens uppgift. Vi skulle få mycket arbete om vi skulle besvara alla tal som hålls av privatpersoner. Vi har inget ansvar alls för tal som hålls av oppositionsledare. F. ö. håller vi inte med Crossman om att centralismen i fulltontalet var upprättad av en exklusiv engelsk-amerikansk allians.

Storbritannien ockuperar gemensamt med Amerika delar av Europa. Det är inte underligt att vi fortsätter att samarbeta med den amerikanska generalstaben.

Attlee gav uttryck åt sin harm

Planerar USA-England för krig mot Sovjet? frågade "rebellerna"

Hetsig debatt i underhuset slutade med allmänt förtroendevotum för regeringen

Efter en hetsig underhusdebatt fick engelska regeringen på måndagen ett förtroendevotum angående utrikespolitiken, som Bevin personligen krävt. "Rebellernas" ändringsförslag förkastades med 353 röster mot 0. Sålunda röstade som väntat inte ens de 60-70 "rebellerna" mot regeringen. Däremot fördes en hård debatt mot Englands nuvarande utrikespolitik, som Labour-opponenterna ansåg föra till krig mot Ryssland.

Journalisten R. H. S. Crossman, som är medlem av den engelsk-amerikanska palestina-kommisionen, framhöll i underhuset oppositionens förslag, i vilket ges uttryck åt förhoppningen, att Eng. and skall revidera sin utrikespolitiska kurs i syfte att åstadkomma ett demokratiskt och konstruktivt socialistiskt

alternativ till en i annat fall oundviklig konflikt mellan den amerikanska kapitalismen och den ryska kommunismen.

Crossman satte regeringens socialistiska utrikespolitik i motsats till dess utrikespolitik. Vid valet hade Labour-kandidaterna hävdats att endast en Labour-regering skulle önska fortsatt vänskap med både Ryssland och Amerika. Crossman förklarade, att regeringen divit bort från denna förfärliga inställning.

Den antikommunistiska ideologin är det tomma och dystra valet mellan amerikansk fri företagsamhet och rysk kommunism!

Stor besvikelse över Englands betende

Han yttrade vidare, att världen anser att Storbritannien ställt sig på Amerikas sida. Detta är skälet för besvikelsen i Grekland, Spanien, Frankrike och i hela världen, där man dansade på gatorna då Labourregeringen kom till makten.

Crossman erinrade om Churchills tal i Fulton i USA, i vilket entydigt förklarats att en engelsk-amerikansk

(Forts. på sidan 5)

Skånes jord oduglig för betor om 50 år

Mikroelement räddningen, säger vetenskapsman

STOCKHOLM den 18. (TT) Vid lantbruksakademiens sammankomst på måndagen talade dr Olof Arrhenius och professor Olof Svanberg om olika synpunkter på mikroelementen.

Undersökningar av Svenska Sockerfabriks A/B har visat,

över angreppen på utrikesministern. Premiärministern sade sig till sist hoppas att ändringsförslaget skulle tagas tillbaka. Hans tal hälsades med långvariga applåder.

När premiärministern hade slutat bad föreläsarlären Crossman att få ta tillbaka ändringsförslaget. Höglydda nejrop hördes, och McQueen, oavslutad arbetarpartiet, förklarade, att han önskade omröstning. En av hans partivänner instämde. Vid den

att trots tillförelsen av slamkalk markens surhetsgrad under för undan tillrätt, sade dr Arrhenius bl. a. Om denna försurning på lång sikt blir om 50 år praktiskt taget all Skånes jord oönskvärd för sockerbetsodling.

Kalkning måste därför utföras. Därmed följer emellertid vissa risker för grässläckage och hjärtröta hos betor. Förstnämnda sjukdom framträder även hos sadesslagen. Enligt de senare årens forskning kan grässläckage bota genom tillförelse av mangan och hjärtröta kan hävas genom bor. Undersökningarna rörande mikroelementens förekomst och tillgänglighet för växterna måste sålunda vidgas och fördjupas.

Unika Strindbergsbrev offentligas vid nyår

STOCKHOLM den 18. (TT) Författarförbundet fick i november 1896 av en mecenat som givit ett bleckskrin fullt med brev, skrivna till August Strindberg och brevskrivarna var den tidens litterära och kulturella toppfigurer, bl. a. von Heidenstam, Björnson och Carl Larsson. Strindberg ansåg breven så viktiga att skrinet försägs med paskriten att det ej fick öppnas förrän efter 50 år. Mecenaten hade köpt brevsamlingen av Strindberg, som i Klam i Österrike vid tillfället var i penningssvårigheter. Transaktionen, som på sin tid väckte en hel del upståndelse, förmedlades av F. U. Wrangel, och några andra ledande män i Författarförbundets första styrelse. Enligt påskriften på bleckskrinet skulle det inte få öppnas förrän den 31 december 1946. För offentligheten har skrinet också varit stängt, men forskare har dock fått ta del av breven.

Om Heidenstams brev har Strind-

Norge ger inte handelskredit åt Sovjetunionen

OSLO den 18. (TT från NTB.)

En norsk handelsdelegation reste på söndagen till Moskva. Delegationens ordförande, minister Torp, förklarade före avresan att avtalet inte kommer att utarbetas efter samma linjer som det svensk-ryska, eftersom Norge inte har råd att betyda några krediter. Det kan bli fråga om att hyta vara mot vara den normala clearingvägen, och sannolikt kommer avtalets giltighet inte att sträcka sig över två år.

LIGA bakom lördagssabotagen? Polisen är beredd på ny smål redan nästa lördag

STOCKHOLM den 18. (TT)

En del omständigheter, bl. a. det faktum att polisen i lördags kväll fick falskt alarm och kallades till två skilda platser i Gamla stan, har inom stockholmspolisens ledning framkallat den teorin att det kan vara en liga som samarbetar ifråga om lördagsattentaten i Stockholm.

En maskinmästare stoppades vid 23-tiden i lördags av en person, som berättade att en man nära två timmar stått i mörkert under Kungsbron. Denne var i 40-årsåldern och klädd i en skrynklig grå trenchcoat. Maskinmästaren och amatördetektiven skuggade trenchcoat-mannen till Vasagatan. Han brydde sig inte om förordelen utan fortsatte rakt mot Centralens norra ingång. Han träffade i norra vestibulen en lång man i 25-årsåldern. Denne tog trenchcoat-mannen med sig in i stora hallen till några ynglingar. En hetsig diskussion uppstod i sällskapet, varvid trenchcoat-mannen fick flera åttutningar. Hela sällskapet begav sig sedan ut till Centralplan, där de tog förordelen i betraktande.

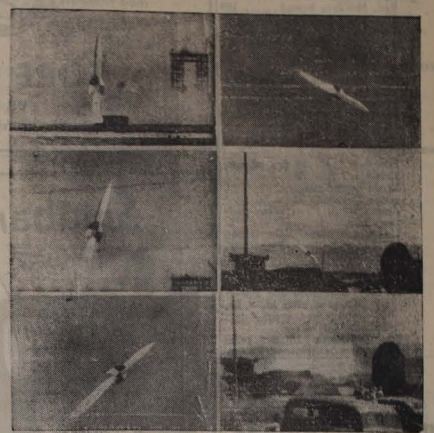
Maskinmästaren var vid det laget så övertygad att att ligan stod bakom attentatet, att han bad den andra amatördetektiven bevakas skolan medan han kallade på en kriminalare. Några sådana kunde han inte ögonblickligen få tag i, och när han slutligen fann en, var både amatördetektiven och de skuggade försvunna. Om en liga är i farten är det förklarligt att förövaren osedligt kunnat lägga ut sprängladdningen. Hans kamrater har då skockat sig kring platsen och i skydd av dem har han fått subintrada.

Sabotagen fortfarande en kriminalgåta

Gåtan kring lördagsdynamitaren är fortfarande olöst. På måndagen var polisen sysselsatt med att söka kontrollera en misstänkt skugga av en person som alibi under den krusade tiden i lördags. Detta är enligt polintendent Zetterquist en synnerligen svar uppgift, då inget vittnesmål om mannens förhållanden finns för h. e. den tid ut tio minuter, som föregick explosionen.

Ligateorin vill intendent Zetter-

berg själv i ett brev 1896 berättat, att "den som mest har fått fruktsam offentlighet" är Heidenstam" och beträffande Björnson framhöll Strindberg direkt till F. U. Wrangel, att "Björnsons brevort är farligare än breven, emedan de behandla riksrätten och hans eget åtal den gången".

V-2 PA VILLOVÄGAR. Försök med V-2-projektiler av den tyska modellen pågår i USA för utforskandet av ett svårundersökt himlafenomen — meteorernas färd genom atmosfären. Vid ett kommande experiment skall svärmar av konstgjorda meteoriter släppas ut från en V-2-projektil som skjuts ut genom stratosfären från raketkylutsläppet i White Sands. Under ett förberedande experiment hiromdagen råkade en V-2-projektil ut kurs på sin nedfärd. Bildglimtar ovan visar händelseförloppet, som lyckligtvis avslöjades utan katastrof för markpersonalen.

Statens inkomst fördubblad på åttioårsperiod

STOCKHOLM den 18. (TT)

Efter de sex krigsåren har vi nu återkommit till ett läge där statens utgifter och inkomster balanserar varandra, konstaterar riksbankschefen. Inkomsterna och utgifterna har emellertid mer än fördubblats från sista budgetåret före kriget, 1938-39, till det första efter kriget, 1945-46. Inkomsterna har sålunda under denna åttioårsperiod stigit med 2,086,35 milj. kr. Utgifterna har ökat ungefär lika mycket eller med 1,979,00 milj. kr och stigit till 3,228,65 milj. kr.

Vingbruten lockfågel dömes:

16 dödsdomar yrkas mot grymma danska HIPO:s

KÖPENHAMN den 18. (T)

Inför Köpenhamns rådhusrätt inleddes på måndagen processen mot Lorentzen-gruppen, en av okkupationstidens ryskigaste Hipovärdningar. Flera av ligans medlemmar likvidades under kriget och mgt. några skall särskilda processer inledas.

Av de 22, som på måndagen omder stark bevakning inställdes för rätten, kräves 16 dömda till döden, däribland huvudmannen, Jörgen Lorentzen, och ligans lockfågel, Anna Lund, som är fastsmå till Lorentzen. Ligan anklagas för att ha anslutit 600-800 personer och för att ha misshandlat ett stort antal av dessa.

Jörgen Lorentzen förklarade, att han varit nazist sedan 1933. Likväl gick han 1941 in i frihetsrörelsen och blev anhöllen av Hipo för illegal vapentransport. I fängelset misstänktes han för att vara cellsticker, och då han träffade några nazistiska kamrater, förmedlade de underutlösningen och senare som ledare för en Hipogrupp. Han sökte undanrätta gruppen tyskarnas direkta kontroll. I samband härmed hade Pancke lovat, att tyskarna icke skulle företa avrättningar vid sidan av Hipo, men detta var först med krigets slut. Lorentzen, som är invärd efter en eldstrid med frihetstäckarna, uppgav att han fått 1,000 kr i månaden för sitt arbete.

På eftermiddagen hördes den enastående fru Anna Lund, Domars

Konjeff efterträder Sjukoffi

MOSKVA den 18. (TT från Reuter.)

Marshall Konjeff har efterträtt marskalk Sjukoff som överbefälhavare för de ryska markstridskrafterna.

Konjeff förde befälet på andra ukrainska fronten under kriget mot Tyskland.

TOKIO den 18. (TT fr. Reuter.)

Ett amerikanskt Curtis commandoplan som medförde 23 militärer, störtade i lördags i havet i närheten av stillahavets Iwojima, som är belägen söder om Japan. Samtliga ombordvarande omkom. Planet var på väg från den amerikanska öbasen Guam till Iwojima.

Grekiska rebeller går till storanfall

Regeringstrupperna i Macedonien angriper med tunga vapen och kulsprutor

A'ATHEN den 18. (TT från Reuter.)

På tillförlitligt militärt håll meddelas att det sedan söndagsmorgonen pågår ett våldsamt slag mellan rebeller och starka förband regeringstrupper vid berget Skra i Macedonien. Stora styrkor rebeller sägs anfalla med tunga vapen och kulsprutor.

Bulgariska telegrambyrån bekräftar som fullständigt grundade en amerikansk nyhetsbyrås uppgift, om att en avdelning, bestående av mer än 1,000 man, sammandragits

på bulgariskt territorium tätt invärd gräns till Grekland.

Grekiskt flyg mot rebell-trupperna

A'ATHEN den 18. (TT fr. Reuter.) Grekiske konseljpresidenten Tsaldaris bekräftar på måndagskvällen att våldsamma strider pågår mellan omkring 600 rebeller och reguljära grekiska förband vid gränsen till Jugoslavien.

De grekiska regeringstrupperna, som satt i flygplan, lyckades på måndagen slå tillbaka angripna och rensa ställningarna kring Aikangelos, men striderna fortsätter kring Notia.

FAMILJENYTT

FÖDELSEDAGAR:

50 år
fyller den 20 nov. lantbrukaren Gotthard Nilsson, Flintarp, Häsby. Jubilaren är född på den gård han brukar, vilken han år 1924 övertog efter sin fader. Med kunighet och intresse sköter han sitt lantbruk. Även för allmänna värv har hans tid och intresse räckit till. Sålunda var han under några år kyrkordför. Allt för att han ledamot av pastoratskyrkan för pastorats ecklesiastiska skogar. Begärd med ett gemyttigt sätt blir jubilaren säkerligen livligt hyllad av släkt- och vänskretsen.

50 år
fyller i morgon handlanden Karl Larsson, Östra Karup. Jubilaren är född i Östra Karup och kom redan som ung pojke in på köpmannabank. Han övertog 1924 den av fadern startade rörelsen, som modern efter faderns fränfallit drivit i många år. Under de år, som Larsen varit drifv. affären, har den utvecklats och blivit en modern och väl sorterad lanthandel.

Larssons krafter har även tagits i bruk för allmänna uppdrag. Sedan många år tillbaka är han sålunda ledamot av styrelsen för Södra Hallands Köpmannaförbund. Han har varit ledamot av Östra Karups fattigvårdsstyrelse och en tid även dess ordförande. Östra Karups Elektr. Energiförening har han med om att starta 1926 och beklädd under de första åren posten som kassör och sekreterare. Larsson blev också ordförande i Hemmeslövs strandbads byggnadsnämnd, då denna ingångsställe för bebyggelsen av det s. k. Riveområdet. Dess uppdrag har L. nu lämnat. Larsson var även en av initiativtagarna till den 1914 bildade Östra Karups frivilliga brandkår och är fortfarande dess sekreterare och kassör. Larsson är revisor och siffergranskare i Östra Karups sparbank och revisor i Energiföreningen sedan ett femtontal år, och revisor i Bohuslän. Hallands centralsjukkas lokalavdelning.

Personligen är jubilaren en vänskäl och trevlig man, som åtnjuter ett stort förtroende i sin hembygd. Hans många vänner kommer säkerligen också att visa sin uppskattning i morgon.

70 år
fyller i dag lantbrukare Johan Peter Johansson, Götörpslund, Hishult. Jubilaren är född i Långat, Hishult.

95 år
fyller den 20 dennes f. d. lantbrukaren och byggmästaren Johannes Erlandsson. Han är född i Körveka, och är den äldste mannen i Hinnerys socken. Någon skolgång fick ej E. vara med om, ty på den tiden fanns det ej någon ordnad skola. Vid åtta års ålder började han förvärvsarbeta med att valja får. Han hjälpte sina föräldrar, när han hade någon ledig stund. Han var på vallbacken till år 1868, då han tog tjänst som dräng på slätten mot en halvslön av 10 kronor. Som snickerivert lag honom varmt om hjärtat gick han i snickeri- eller i två år. Vid 20 års ålder fick han ett arv efter sin far på femtio kronor. Då han på en månads tid fullgjort sin värnplik, länade han verktyg och började som egen byggmästare. Han åtog sig arbete i Knäred, först hos "Johannes vid brunnen", där han inredde med fönster och dörrar m. m. Sedan byggde han sägar och kvagnar i Hult, Vännebo, Fagerdala och Hinneryd och en stor bro vid Annarstads kyrka. Den bro stod på stolpar, som voro 16 alnar. Åren 1885-86, då kyrkan i Hinneryd byggdes med uppsittning av altaren, bankar m. m. Han var även med om att bygga hotellet i Traryd och "Vita Huset", en bondgård vid kyrkan. Han gick den 1 1/2 mil långa vägen till arbetet varje måndagsmorgon och hem på lördagskvällarna.

Under vintermånaderna stod E. vid hyvelbänken och arbetade flitigt. Han hade gott om arbete. Enär han var mycket avhållen, blev han också mycket anlitad. Han har varit i tyg om mycket, men att klaga över, gade han ej något att säga, då han har för ett par år sedan, har ej träffat honom vid honom. Jag har ej träffat honom sedan dess förrän nu, då jag märker att åldern tar ut sin rätt. Han är tyst, säger ej mycket.

Även inom lantbruket har jubilaren varit verksam, och han har erhållit premier för välkött jordbruk. År 1875 ingick han aktenskap med Ingrid Karolina Johansson, Hinneryd, som avled 1931. Barnen äro i Amerika utom två döttrar, den ena är änka efter framlidne lantbrukaren

Sven Jonasson, Gryshult, o. den andra gift med lantbr. David Svensson, Gunnalt, Hos sina döttrar och mäger har han vistats under senare åren. I Gunnalt hos dottern Ingeborg och hennes make har han vistats ett års tid och där mär han bra. Vid mitt senaste besök satt han på en stol vid spisen — i köket trivs han bäst — och funderade. Trogen gick hans tankar till tider som flytt. Fru Svensson berättar, att han är uppe nästan varje dag och ej är till mycket besvär. Herr och fru Svensson värdar sig väl om honom och han tycks trivas bra på sin ålderdom.

Davander.

HYLLNINGAR:

Byggnadsnämnd C. G. Hansson, Båstad, blev på sin 75-årsdag föremål för mycken och hjärtlig hyllning. Bland de uppvaktade märktes representanter för Båstads sparbanks styrelse, från godtemplarlogen Båstads Vapen, från styrelsen för Båstadsortens erkända sjukvårdsnämnd från Båstads fattigvårdsstyrelse. Från godtemplarlogen erhöi han ordens veteranmärke i guld. Från ett stort antal personliga vänner erhöi han blommor samt telegram.

DÖDSFALL:

J. Jacobson. I en ålder av 79 år avled i söndags f. hemmansägaren o. nämndsmannen Johan Jacobson, Gyltinge, Mahult. Den bortgångne var född i Breared och innehade under många år ett lantbruk i Rosult, Tönnersjö. Under sin tönnersjötid innehade han ett flertal kommunala uppdrag och var bl. a. under en följd av år nämndsmän. Den bortgångne var sjuklig sedan ett år tillbaka och sörjes närmast av syson.

Anna Bengtsson. I sitt hem avled i lördags fru Anna Bengtsson, maka till framlidne lantbrukaren Johannes Bengtsson, Ekholm, Örkeljunga.

Fru Bengtsson, som var född i Tockarp, var vid sin bortgång 76 år. Hon hörde till dem, som helt ägnade sig till sin dagliga gärning och framträdde därför ej i det offentliga livet. Sin livsgärning utförde hon i hemmet, där hon med duglighet och intresse fyllde uppgifter som avlade en humor.

Hon sörjdes närmast av barnen Hanna, som vistades i hemmet, Herta, gift med skohandlaren Edvin Andersson, Örkeljunga, Karl, lantbrukare i Ekholm, Erik, lantbrukare i Flinika, Daniel, skolvaktmästare i Örkeljunga, Knut, fastighetsäg. i Örkeljunga, Ture och John, som vistades i hemmet. Inga, gift med handlande David Johansson, Örkeljunga, samt av barnbarn, svärdöttrar, svärsöner och syson.

Knut Eskilsson. På Angelholms lasarett avled i går umakaren Knut Eskilsson, Båstad, sedan flera år anställd i Olof Anderssons umakeri-affär därstädes. Den bortgångne, som endast var 26 år gammal, drabbades för några dagar sedan av en blodsjukdom, som ändade hans liv. Den bortgångne efterlämnar minnet av en snäll och försynt man, skötssam och ordentlig.

Han sörjdes närmast av fader samt syson.

BEGRAVNING:

En gripande jordfästning ägde i lördags rum i Hinnerys kyrkogård, då stöfvet efter fröken Karolina Pålsson, Hinneryd, vigdes till den eviga vilan.

Före avfärden till kyrkan voro släkt och vänner inbjudna till sörghus, där en andaktstund hölls. Vid framkomsten till kyrkan sjöngs uti söngsång "Hemland där solen står", varefter jordfästningen förrättades av pastor A. Fristedt, Viviljunga, enligt frikyrklig ritual. Prestavandare voro landstingsman Peter Andersson, Sjötorp, och hemmansäg. K. Alb. Johansson, Lönshult. Efter jordfästningen höll officeranten ett kort tal, varefter stöfvet överlämnades till gravens vila. Vid gravens hölls flera tal av medlemmar vid Ekebyrs baptistförsamling, vilken den avlidna tillhört i 68 år. I söndags avlidna har hon varit söndagskolslärarinna i över 50 år och en del av hennes förra söndagskolsbarn samt flera vänner hade mött upp och talade vid gravan. Några av Ekebyrs baptistförsamlings sängare hade infunnit sig och sjöngo den vackra sången "Härligheten morgon". Vid gravan hade en stor skara mött upp. Pastor Fristedt framförde de sörjandens tack och lyfte frid över stöfvet. En ovanligt stor blomstergård hade sörjandena den avlidnas minne.

Till gravens rög vigdes i lördags i Örkeljunga kyrka stöfvet efter änkefru Ingar Stjärnström, Björnamos, som avled 1931. Barnen äro i Amerika utom två döttrar, den ena är änka efter framlidne lantbrukaren

Ny yrkesundervisning ger jordbruket traktorskötare.

43 KURSER KOMBINERADE MED KORRESPONDENS — OCH MUNTIG UNDERVISNING.

En synnerligen värdefull och nyttig kursverksamhet har i höst upptagits vid ett flertal lantmanaskolor i vårt land. I kurser, som kombinerar korrespondensundervisning med muntlig sådan, undervisas 800 elever, huvudsakligen lantarbetare, i maskinlära med traktorskötsel samt husdjurskötsel, samtidigt som de obehindrade kan sköta sitt dagliga förvärvsarbete. De är fördelade i 43 kurser, av vilka inte mindre än fjorton är knutna till olika lantmannaskolor i Skåne. LT-skolan i Stockholm svarar för de teoretiska undervisningsmaterial, och lärare från vederbörande muntliga undervisningen samt ledare de till varje kurs hörande praktiska övningarna och demonstrationerna.

— Denna typ av yrkesundervisning är helt ny i sitt slag, om talar rektor S. Christiansson, som i ett uttalande. I fjor anordnades två kurser på försök, en i Östergötland och en i Örebro län, och då dessa gav mycket goda erfarenheter, ansågs att man i höst skulle kunna fortsätta i större skala. Lantbruksstyrelsen har sålunda skänkt verksamheten sitt stöd och i sina petita i höst tagit upp ansökan till femtio dylika kurser. Vid lantmannaskolorna visar man stor vilighet att ta sig an dem, och sist men inte minst har elevanmälningarna flitigt strömmat in. Svenska lantbeteleförbundet har förmått kännedom om kurserna till sina medlemmar. RLF har börjat intressera sina medlemmar för dem och även inom SLS har man förklarat sig önska delta. För sistnämnda organisation blev det i år för sent för att man skulle kunna ta upp dessa kurser i studieprogrammet, men då man nu är informerad om saken, kommer man att ta upp den under nästa studiestår.

5 kurser i Halland.

Som nämnt är kurserna knutna till lantmannaskolorna, och organiskt sorteras de under dessa. Halland har fem kurser, varav en del är knutna till Katrinebergs lantmannaskola, medan en del omhändertas av länets hushållnings-sällskap.

Kurserna berör de två stora ämnena maskinlära med traktorskötsel och husdjurskötsel, varvid cirka sjuttiofem procent kommer på

ps. 35: 1-2, varefter kyrkoherde Harald Bergentz höll en anslående dödsbetraktelse över orden i Galat. br. 6: 7-9. Därefter följde ps. 47: 2-3, begravningsmässan, Vålsnigel och som avslutning ps. 239: 4-5. Under torenas av en sorgsmärskt spelad på orgel av direktör Nils Forsell, och förtärd av de prestavandare, byggnadsnämnd. Erik Johansson, Landskrona, och seminariefröjdärdsmästare Fritz Hansson, Landskrona, utbarns kistan till den redda griften på nya kyrkogården.

Vid gravens förrättade officeranten bön. Tal till den avlidnas minne hölls av sonen, flaggunderofficer Otto Stjärnström, Stockholm och av seminariefröjdärdsmästare Fritz Hansson, Landskrona. De anhörigas tack för visat deltagande frambars av översköt. Svante Stjärnström, Lund. Många vackra blommor hade ägnats den avlidnas minne.

En högtidlig jordfästningsakt ägde i går rum i Växtorps kyrka, då stöfvet av f. lantbr. Ludvig Johansson, Kärr, vigdes till den eviga vilan. Före avfärden till kyrkan höll adjunkt Bastholm en andaktstund, och det sjöngs ps. 119: 1, 5. Prestavandare var f. kronjägare Birger Nilsson, Kungsbyget, och f. hemmansäg. Oskar Gustafsson, Kärr. Före jordfästningen, som förrättades av adj. Bastholm, sjöngs ps. 549 och efter ps. 552: 5. Så följde begravningsmässan, och akten slöt med ps. 428: 7-8, varpå kistan under sorgsmusk utbars och sänktes i gravan. Här sjöngs ps. 600: 7. Den avlidnas son, muraren Gunnar Johansson, Växtorp, frambar de anhörigas tack för hedersbevisning. En väcker blomstergård hade sånts till baren.

de förra och tjugofem på de senare.

Åldern på kursdelagarna är ytterst varierande. Det finns unga pojkar, som ännu knappast uppnått tjugio år, men det finns också äldre stadgade män, som fyllt sin femtio. Majoriteten utgöres av lantarbetare, men här och var finns även RLF-are med.

Behovet av yrkeskunskap är lika stort för dem alla, säger rektor Christiansson, och int minst gäller detta maskinläran. Lantbruksstyrelsen har i en nyiligen avslutad utredning konstaterat, att vi för närvarande har mellan 2,500 och 3,000 traktorkunniga lantarbetare. Med jordbrukets ständigt ökade maskinisering kommer behovet om några få år att vara uppe i 15,000 och det gäller att i tid se till att fylla det. Den väg vi med dessa kurser slagit in på har styrelsen funnit vara synnerligen lämplig och man har därför beslutat att stödja den.

Ytterligare en sak finnes här att hålla i minnet. Kursdelagarna får inte bara rätt och slätt lära sig att hantera en maskin, t. ex. en traktor. De får också verkliga lära sig att sköta den, så att dess effektiva livslängd ökas och reparationskontot minskas. Jordbruket har ett förhållandevis dyrbart reparations- och underhållskonto i fråga om sina maskiner, och det är alltså även en fråga om ekonomisk vinst att få fram välutbildade och yrkeskunniga maskinskötare.

Inga kostnader för eleverna.

Som nämnt berättar lantmannaskolorna statsanslag till dessa kurser. Alla löner till lärare utgår med hundra procent av statsmedel, medan för driftskostnaderna erhålles sjutiofem procent. Av de återstående tjugofyra procenten har Svenska lantbeteleförbundet bidragit med hälften, medan i flertalet län den andra halvan bestrides av landstingen.

Lantmannaskolorna betalar LTK för dess medverkan, och några kostnader för kursmateriel har eleverna inte heller.

I varje kurs ingår tre dagars praktiska övningar och demonstrationer.

Lanthushåll och jordbruk pr korrespondens.

Som ett exempel på hur man ytterligare kan utnyttja den kombinerade undervisningen nämner rektor Christiansson, att man i höst i Halland startat vårt lands första lanthushållsskola pr korrespondens. Det är Hallands läns hushållningssällsapps hemkonsulent, som tagit initiativet, och elever är femton landsbygdsflickor i Varbergsträkten. I kursen ingår hundra studieöv, vilka omfatta samma ämnen, som man läser i en ordinarie lanthushållsskola, och dem får flit komma klara precis som vid annan korrespondensundervisning. För de nödvändiga praktiska övningarna har Katrinebergs lanthushållsskola ställt sig till förfogande, och två gånger i veckan samlas flickorna i en centralt belägen flygför, där de under en lärarinnas ledning får fråga och diskutera sina erfarenheter.

Lantbruksnoteringar

Slakterförbundets smågriscentral avviknar för pris för friska grisar till kl. 7 i Skåne och Blekinge (pris till slaktare) fritt centralens uppsamlingsplatser fr. o. m. den 18/11 t. v. för grisar med medelvikt pr gris upp t. o. m. 17 kg. kr. 2:50 pr kg. (föreg. notering kr. 2:50 pr kg. För överskjutande vikter fr. o. m. 18 kg. t. o. m. 20 kg. betalas kr. 2:50 pr kg. och för vikter däröver t. o. m. 30 kg. betalas kr. 1:50 pr kg.

"Fjärde litern" kommer trots allt?

Riksdagens bevillningsutskott går emot Wigfors.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Den "fjärde litern" väntas nu trots allt komma tillbaka på nyåret. Riksdagens bevillningsutskott lär enl. DN i princip beslutat avslå den proposition, som skulle ge regeringen rätt att även i fortsättningen sätta lagens bestämmelser om fyra liter ur funktion. Därmed väntas också bestämmelsen om sex månaders efterhandsköps bil återinför. Finansminister Wigfors förordar i sin proposition, med hänsyn främst till nykterhetsskäl, ett tillägg till författningen, så att regeringen får rätt vidtaga inskränkningar även "da särskilda skäl därtill äro", och det är detta tillägg, som utskottet inte vill varre med om. Skulle riksdagen följa utskottet, innebär detta enligt sakkunskapen, att man återgår till de bestämmelser, som gällde före den 1 okt. 1941 eller högst 4 liter pr mån. och 6 mån. efterhandsköps.

Stortjuv fast i Ed

Har bl. a. stulit i Halmstad.

UDDEVALLA i dag. (TT.)

En 26-årig möbelsnickare Karl Arne Vickman, bördig från Karlskoga, men senast mantalsskriven i Näsby, har anhlåits av landfiskalen i Ed för omkring 25 stölder och inbrott på en mängd olika platser i landet, i runt tal 25,000 kr.

375 stockholmare äro misstänkta som lördagssabotörer.

Stockholmspolisens speciella kommission i farten 20 timmar pr dygn.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Genom lördagsdynamitlärans härjningar har kriminalpolisens speciella kommission fått vara i farten 20 timmar pr dygn. Spänskommissionens chef, kommissarie Klaes Larsson, har för St-T. bl. a. omtalat, att fyra man dagen lång enbart tar upp anmälningar. Hittills har man kunnat registrera ej mindre än 375 pr telefon eller i skrivelser till polisen anmällda stockholmare och varje anmälan undersöks ingående.

Jordbrukspolitiken klar under år 1947

Arbetet med propositionen pågår för fullt.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Jordbruksminister Sköld har enligt MT inrikat sig på att förelägga 1947 års riksdag en proposition rörande riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken. Det av 1942 års jordbrukskommitté utarbetade förslaget har varit ute på remiss och f. n. pågår inom departementet arbetet med att på grundval av kommitténs betänkande och de avgivna remissyttrandena utarbeta propositionen.

bl. a. Halmstad. Det tjuvgods, man lagt sig till med, värderas till på en mängd olika platser i landet, i runt tal 25,000 kr.

Det är lätt att tjäna julpengar — vill du vara med?

Du anar inte hur lätt det är att tjäna dina julpengar om man är litet energisk! Stälj JULVÄLLEN på dina lediga stunder, den är lätt att sälja och förtjusten är prima. Om du t. ex. säljer 100 exemplar så tjänar du 105:- kronor! JULVÄLLEN är tidningsförläggarens egen tidning, så det är en bra tidning.

förtjusten blir störst för den som är först!

Sänd in kupongen nu!

Till Expeditionen av JULVÄLLEN, Stockholm

Sänd mig omgående gratisprov och villkor för Julvälden (Publicistklubben jultidning)

Namn

Adress

Föradress

Obs! Författare skall ha fyllt 18 år.

JULVÄLLEN

HJÄLP
Mödrar och barn i krigshärdade länder och vårt eget land
Postgiro 90 04 80.

Markarydsbygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Grefva fastighet.
Redaktör: SVEN B. JONSSON. Tel. 150

M. Perssons Eftr.

Bröderna Svensson.

Uppköper skog på rot samt sågade trävaror.

God sortering i träfiberplattor och byggnadsmaterial.

Tel. kontoret 323 MARKARYD. Bostaden 324.

Byggnadsverksamheten i Markaryd.

Årets byggnadsverksamhet har varit synnerligen livlig i såväl köpingen som landskommunen. Ett flertal större som mindre hus har uppförts och i en del fall redan kunnat tagas i bruk, i andra fall kommer man inte att vara klar för inflyttning förrän på vårsidan.

L. T. har varit i kontakt med en del förtärgare inom byggsektorn och alla klagar över den svåra bristen på material och på yrkesmän arbetare. Under den gångna säsongen har dessa herrar haft många problem att brottas med. För byggmästaren har det varit svårt att anskaffa cement m. fl. nödvändiga artiklar och installatörerna har haft det ännu svårare att komma över rör och rörledar. Sanitärpersön, badkar m. m. har visat sig nästan omöjligt att upprätta och det kommer säkerligen att taga lång tid innan fabriken har hunnit fått konsumtionen.

Genom nybyggnaderna tillförs köpingen ett stort antal nya bostäder, men det är långt ifrån tillräckligt. Överallt är uthyrning långt från husen äro färdiga och dagligen får tidningen förfrågan om inga lägenheter står att uppbörja. Svaret är alltför detsamma: f. n. finns det inte stora utsikter till att skaffa några lägenheter inom köpingens område.

En sak är säkert — kommer byggnadsverksamheten att fortgå i denna takt ett par år, så kommer köpingen rätt snart att ändra karaktär. Nu väntar vi bara på när fullmaktigeledamöter i de båda kommunerna skall sammas om att bygga ett medborgarhus med andelsvåttstuga och badhus. Här är två projekt, som plockar på att lösa med det snaraste, och likaså gäller det kloakledningar och ett vattenverk. Kloakledningen finns visserligen mitt i köpingen, men de inkorporerade områdena bör väl även ha möjlighet att få dessa bekvämlighetsinrättningar. Ett vattenverk skulle säkerligen göra många glada och det kommer väl så småningom för även där är det väl materialanskaffningen, som lägger svårigheter i vägen.

Essji.

Skogsvårdsstyrelsen i Kronobergs län

har av sitt skogsskogsodlingsanslag fått 2,397 kr. och därjämte får den disponera en behållning från samma anslag på 991 kr. för utdelning till företag i Nötting, Prästeryd, Långsjö, Angelstads, Andersnäs, Berga, Lidhults, Ryssby, Vrå, Hinnersjö och Markaryds socknar samt Ljungby stad och Lessebo köping.

PREDIKOTURER.

Markaryds missionskapell: Tisdag t. o. m. lördag kl. 19.30 V. Lindberg.

Skummeslöv

Skottorps soc.-dem. kvinnoklubb firade i lördags sitt tioårsjubileum med en festlighet, som bevisades av ett hundratal personer. Fru Lisa Jonasson hälsade de närvarande välkomna. Efter en marsch upplästes verser, handlade om klubbens verksamhet under de gångna tio åren. Några skolflickor sjöng "Violer till mor" och "Barna röd", och sedan blev det ytterligare sång av ett par klubbister. Slutligen bjöds på gammal dansmusik. Samtliga var storbädda med välkommen, och ordf. i Laholms och Båstads kvinnoklubbar frambar ett tack till arrangörerna.

Polack i Sunnerbo dömd för tvegitte.

Hustrun nr 2 — en polack — sökte hindra hustrun nr 1 att komma till Sverige.

LJUNGBY den 18.

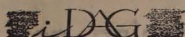
Landsfogden i Kronobergs län hade vid Sunnerbo i dag åtalat en polack och hans hustru för tvegitte med yrkande om återgång av aktenskapet. Mannen, som var gift i Polen sedan 1932, kom i början av 1945 till Sverige som flykting efter att ha genomgått skärningen i Gestapo koncentrationläger och fångelser. B. n. hade han fått båda benen avlagna och är nu invalid. I flyktingförklaringen i Ryssby träffade han en polack och det uppstod ett kärleksförhållande mellan dem som resulterade i förlovnin. Efter en tid fick man en besked från släktingar i Polen, som omöjligt att hans fru där, som han ej sammanlevt med på flera år fått en flicka. Han blev upprörd över att hustrun bedragit honom och ansåg att aktenskapet mellan dem var upplöst, alltså att han hade för avsikt att aldrig mera återvända till Polen. Han beslöst gifta sig med sin polska flickvän och i sina uppgifter till legationen och prästen upplyste han ej att han förtur var gift. Paret vigdes av landsfogden den 10 november 1945. En tid efter giftermålet erhöi mannen ett brev från hustrun nummer 1, där hon omtalade, att hon haft en liten flyktingflicka, vars föräldrar varit försvunna. Emellertid hade flickan kommit tillrätt till honom och hade återlämnats. Nu ville hon flytta till sin make i Sverige. Mannen förhörde sig hos utlänningskommissionen om hustrun kunde komma till Sverige. Han avsåg ej att återupptaga sammanlevnaden med henne utan ville endast sätta henne in i den nya situationen och förklara, att han ansåg deras aktenskap upplöst. Samtidigt skrev fru nummer 2 till utlänningskommissionen att de ej skulle släppa honom till sitt land, ty hon ansåg sig ha stora rätt till honom. På så sätt blev saken känd till polismyndigheterna och paret åtalades.

Mannen erkände, att han ingått det nya aktenskapet med vetskap om att det gamla bestod. Mannen och kvinnan, som endast kunde göra sig förstärkt genom tolk verkade ganska förtvivlade inför utskikten att någas skiljas och den kvinnliga parten förklarade, att hon skulle appellera till konungen för att få behålla sin man. Härav följde dömd till återgång av det nya aktenskapet, som förklarades ogiltigt, samt dömd mannen för tvegitte till 3 mån. fängelse, villkorlig dom.

ABA:s 24:e och SENASTE

FLYGMILLONÄR

är den 33-åriga finländaren Karl Valter Westermarck. Han är född i Lillkyro nära Vasa. Först blev han militärflygare men 1938 lämnade han i tjänst hos det finska flyg bolaget Aero Oy. Under vinterkriget blev Westermarck bombflygare. Kapten Westermarck har avancerat snabbt inom ABA och tjänstgör nu för det mesta som befälhavare på bolagets stora flygmotoriga Douglasplan på alla ABA:s linjeringar — till Ankara, Nice, Lisabon, London och Paris.

Senaste nytt på vänskapsortens områden inlöper från Siege i form av ett meddelande i Mors Folkblad, att allt är klart för att sätta igång. Sedan stadsfullmäktige där sagt sitt ord, så har man inte längre något att vänta på från dansk sida.

Vid den sammankomst för ett diskuterande av vänskapsplanerna, som ägt rum mellan Föreningen Nordens lokalavdelning i Stege och borgmästare Chr. F. Caroe, som utsetts till stadsfullmäktiges representant, förelåg meddelande från Föreningen Nordens lokalavdelning i Laholm, enligt vilket ordföranden, borgmästare Axel Malmquist, kassören, disponent Lars Ekberg, och sekreteraren, redaktör Axel Ejvertz, förklarade sig vara inställda på, att komma till Stege före jul och framlägga en detaljerad plan för samarbetet. Samtidigt hade borgmästare Malmquist förklarade sig villig vid besöket hålla ett föredrag i Stege. Man tackade för erbjudandet, men besöket konstaterade, att besöket i Stege utsattes till efter nytt, då tiden omedelbart före jul av olika anledningar icke ansågs förelägg.

I sammanhang som föresten omtalas, att Mens Dagblad haft inne en längre artikel med presentation av vår borgmästare med bild och allt. Presentationen var verkligt förmålig. Men så var den också signerad Axel Ejvertz!

Till sist kan vi avsluta Stegeavdelningen med att öfversikt Mors Folkblads förhoppningar på ett gott samarbete mellan Stege och Laholm.

Härmed er säa Förbindelsen mellan de to Byer officiellt beseglet, och det skal blive intressant at se, hvad det skide kan udvikle sig til. Det skulle jo gerne blive saadan, at der blev et livligt Samkvem mellem de to Byer og deres Opland med Udvæksling af Ideer og Samarbejde til bedste for begge Parter, og vi vil tro, at den ene vil kunne lære af den anden.

Men man kan vel ogsaa tænke sig, at Föreningen "Norden" i den Tanken og Idéen gaa videre ud til Norge og Finland, saaledes vi jo ogsaa faar en nærmere Tilnærmelse med de to Lande og deres Mennesker. — Det kan være, at det er Vejen til at faa det nordiske Samarbejde gjort praktisk og frugtbare.

Och så erfar vi, att vår goda stad står inför utskikten att inom alla närmaste framtiden förlora sin fiskerikälla. Ågren av Laholms hittills enda fiskerifartyg, Åke Nilsson, lär nämligen ha inköpt en sextonårig från Falkenberg, som han skall ha stationerat i Båstad. Och därmed får man väl antaga att hans andra fiskerifartyg, som brukar ligga förtöjt vid stadens "hamn", blir överflödigt. Och staden, som är fattig på sjöfart och båtarn, ännu fattigare i den vägen. Så vida det inte här i stan dyker upp spekulanter på fiskabän. Man kan ju inte så noga veta. Här finns ju en hel del amatörfiskare, som kanske fått blodad tand.

Det är rätt egenomligt, att en rikta stadsbått fått så stort intresse för sjön o. havets salta böjor som denne Åke Nilsson. Men det har sin förklaring. Han har varit sjöman. Och då kan man förstå, att han har det suget. Och då kan man lika väl först som sist skaffa sig en större fiskbåt och driva fisket i lite större skala än Mellbyhav tillåt. Vi hoppas, att vår sjöfarande lahölmare skall få glädje och lycka av sin nya farkost.

En gammal historia i en ny gestalt dök upp i går. — Vad är det för skillnad på hr Petterquist och Österullsgatan? — ??? — Österullsgatan går förbi Göta, men Petterquist går i där. S. k. billig vis.

X. et.

Kunde vi med framgång bedja om pengar skulle inga kyrkor stå tomma.

EGO i MT.

Det finns människor som påminner om loppkappor. De suger upp allt — tankar, kunskaper, vänligheter. Men de ger aldrig något i från sig.

AMATORFILISOF.

Regeringens politik leder till inflation och virrvarr?

Bagge är betänksam inför miljonrullningen, som fortsätter ohejdat

KRISTIANSTAD den 18. (TT) Regeringens ekonomiska politik har fört in penningvärdet i ett verkligt farligt läge, yttrade professor Gösta Bagge i ett anförande inför köpmännen i Kristianstad på måndagen. En regering som särskilt starkt understryker behovet av planmässighet inom det enskilda näringslivet, borde, tycker man, låta sin egen ekonomiska politik utgåva ett föredöme i fråga om klara riktlinjer. Detta är alltså inte fallet.

I början av kriget och ända fram till världskriget 1944 deklarerades under allmän anslutning att man, sedan kriget var slut, skulle sträva efter en allmän sänkning av varpriserna, varigenom alla medborgargrupper, även spararna, skulle få bättre realinkomster. Genom finansministerens bekanta deklaration i Göteborg om penninglösheten och senare uttalanden, som allt kraftigare uppmuntrar till att gå vidare, framkallades en kappkörning om höjda löner, vilken lett till en stark press på prisnivån. Under 30-talet var man överens om vissa principer för statens budgetpolitik. Det har man nu frångått. Miljonrullningen ökar utan motstånd från något håll. Inför frågan om vad som borde göras för att skydda penningvärdet pekade man först på exporten som boken i dramat. Strax efter det blev man tvungna att exportera till utlandet, och det blev tydligen om exporten. Den boken förestod sig att i kulisserna. Nu var det industriens investeringar som plockades fram ur rekvisterna. Efter den scenen kom järnverket i Luleå.

Bostadsbygget och anläggningsverksamheten håller uppe på en hög nivå. Avialet med Hyselund fordrar dessutom nya stora investeringar. De offentliga investeringarna kuras sig och säger och blir allt brantare än konjunkturkurvan, men enligt den proklamerade konjunkturpolitiken skulle de vara tvärlösa.

Den nuvarande prispolitiken leder till uppkomsten av två pris-

nivåer, en för priskontrollerade nödvändighetsvaror och en för de andra med betydligt högre pris.

Arbetskraften och produktionsmedlen strömmar då över till det senare, varigenom det blir allt svårare att upprätthålla priskontrollen av nödvändighetsvaror. Detta är särskilt betänkligt med hänsyn till den rådande arbetskraftsbristen. Under 30-talet ökades den arbetsföra befolkningen med 36,000 människor om året. I år är ökningen endast 5,000 och sedan blir det en tillbakagång.

Regeringens politik leder till inflation och en allmän deorganisation av vårt näringsliv. Det är mycket troligt att detta i sin tur medför krav på ökad kontroll i stället för den låtnad i regleringarna som man utlovat efter kriget. Bakom allt detta ligger det stora problemet, om demokratin kan föra en hel- eller halvtotalitär ekonomisk politik, utan att detta leder till ett ineffektivt näringsliv och stora sociala olyckor.

Ännu ovisst när landsbygden får bättre telefon!

Telegrafstyrelsen skyller på materialsvårigheter

I sin inkomsterberäkning för nästa budgetår måste telegrafstyrelsen med beaktande konstatera, att försämrings- och återställningskostnader äro för höga för att kunna sänkas till en nivå som är förenlig med en nedläggning av invandringsskatten, bl. a. på grund av leveranssvårigheter.

Med hänsyn till efterlämnningen av verkets ordinarie anläggningsarbeten kan man inte räkna med att telefonkommitténs förslag i fråga om frikretsutvidgningar i någon nämnvärd grad skall kunna genomföras redan under budgetåret 1946-47. Det synes t. o. m. oskäligt att de erforderliga arbetena i någon större utsträckning skall kunna påbörjas ens under budgetåret 1947-48. Vad utökningen av framtida förmanerna beträffar beräknas ett betydande antal av kommitténs förslag vara genomfört senast vid årsskiftet 1946-47.

Med hänsyn till ovissheten om när det skall bli möjligt att sänka inträdesavgifterna och börja genomföra i större skala av telefonkommitténs förslag kan styrelsen inte nu beräkna storleken av den lakomstminskning, som av dessa anläggningar kan komma att uppnås under budgetåret 1947-48. Man måste emellertid räkna med att genomförandet av dessa förslag till taxeringsändringar för nya abonnenter och abonnenter på landsbygden kan tänkas komma att leda till nödvändigheten att höja abonnemangsavgifterna, vilka varit oförändrade sedan tiden före kriget. Om så skulle komma att ske kan tydligen överskottet på telegrafverkets räkelse ännu bibehållas på den beräknade storleken.

För budgetåret 1947-48 räknar styrelsen med ett överskott på 38 miljoner kr. Driftskostnaderna beräknas öka med 29,1 miljoner i jämförelse med innevarande budgetår. Av överskottet kommer cirka 15 miljoner, av de beräknade löneökningarna för budgetåret 1946-47 upptas ett överskott på 36,1 miljoner kr.

INVASION.

En av världens mest kända översätsare flydde år och stora hyllningar var planerade. Men han var samtidigt en man med goda förebilder med pressen, och tidigt på morgonen den stora dagen ringde hans chef redaktören för att gratulera och för att samtidigt berättat att invasionen i Normandie just ätt in.

Fylld av stor glädje ropar färdledsagarna till den lagvilda i sängkammaren: "Nu har i n v a s i o n e n börjat!" Han får till svar, sömndrucket och lite irriterat: "Be dom vänta i hallen, åtminstone tills jag hunnit få papillotterna ur håret!"

— Jag vet att jag inte har betalt doktors senaste räkning, men ni sa ju att jag skulle uppskjuta alla ekonomiska bekymmer till nästa år!

Annonsera i L.T.

Vetofrågan uppskjutes

Franskt förslag antaget mot Sovjets röst.

NEW YORK i dag. (TT fr. Reut.) FN:s politiska- och säkerhetsutskott antog på måndagen med 33 röster mot 6 och 5 nedlagda röster det franska förslaget att uppskjuta debatten om vetofrågan ytterligare några dagar. Bland dem som motsatte sig uppskjutet var Sovjet, Ukraina, Polen och Jugoslavien. Den ryske delegaten Gromyko förklarade, att Sovjet kategoriskt motsätter sig varje försök att revidera stadgan.

Våxtorp

Kommunalfullmäktigeval

gav till resultat att inom kartellen "fram till val" erhöi bondef. 680 röster samt 16 mandat, Fria listan 74 och 1. Dessutom förekom utanför kartellen Fria listan med 76 röster och 1 mandat. Arbetarepartiet fick 347 röster och 7 mandat.

Valda för bondef. Sander Nilsson, Johan Sjunnesson, Erik Pettersson, Ernst Larsson, Axel Andersson, Eggon Johansson, Carl Pålsson, Arvid Karlsson, Erik Larsson, Herbert Hansson, Erik Gudmundsson, Karl Nilsson, Sven Nilsson, Nils Karlsson, Wilhelm Karlsson och Ludvig Nilsson.

Fria listan inom kartellen: Sten Danielsson.

Fria listan utanför kartellen: Gösta Nilsson. Arbetarepartiet: Sven Lundgren, Maite Lindholm, Egon Nilsson, Algot Pettersson, Egon Hansson, Harald Olsson, Verner Gustavsson.

Båstad

Väntrum och arkiv i prästgården i Båstad.

Stiftsnämnden har fastställt beslut av boställsnämnden i åttonde boställsdistriktet, varigenom boställsnämnden, på grundval av ett av kyrkostyrelsen i Båstad och Hov församlingar pastorat uppgjort förslag, ålagt pastoratet att för en kostnad av högst 5,000 kr. utföra väntrum och arkiv i prästgården.

Jordförsäljning i Båstad.

Stiftsnämnden har förordnat boställsnämndens ordföranden, nämndemannen R. Lundblad att verkställa värdering av ett område om 2,000 kv. m. på prästbostället i Båstad, vilket område bilfabrikören Nils Gustav Olsson ansökt att få förvärva.

Falkenbergsbåt såld till Båstad.

Fiskebåten 14 Wiola har av skepparen Edvin Krook försäls till ett konsortium i Båstad. Priset beaktades ej.

På BIO

Biograferna i Vallberga och Våxtorp

ger denna vecka en av säsongens mest uppskattade amerikanska revyfilmer i färg, "Genom eld och vatten". Filmen har fått en översvallande god kritik och betecknas som en av de roligaste och grannaste, som gjorts. En lång rad stjärnor medverkar i den obetalbare Red Skelton och vackra Esther Williams i teten.

Sport

B. T. K. Serve.

Träning i kväll i Goottemplarsalen.

Laholms Boxningssällskap.

Träning i kväll kl. 19.

VADERLEKEN.

Utsikter för södra Götaland: frisk, på kusten hård vind, molnet och flerstädes lätt snöfall, temperaturen till en början omkring 0 grader, senare något kallare.

För den mogna och erfarna människan finns fyra slags lyckor: en bestående av, vilket inte är litet. Det är lyckan att skapa, lyckan att bepröva omhet, lyckan att uppleva naturen och lyckan att andas oskänd luft.

CLAQUE.

RADIOPROGRAMMEN

TISDAG ONSDAG

Riksprogrammet:

7.10 Ledare: Gösta Karls.
7.25 Ledare: Gösta Karls.
7.35 Morgonandakt (biskop Torsten Bohlin).

8.00 Nyheter och väderlek:

10.00 Sångbunden för de yngsta under ledning av Elsa Fieston (Skolradio).

10.30 Musik under arbetet med Nils Söderman, Tannes orkester (Malmö).

Harry Lundqvist dragpelsträso samt gramofon.

12.00 Klockspelet från Stadshuset; dagens dikt. Direktör: Madame Yvettes trio spelar (Göteborg).

12.30 Nyheter och väderlek. Direktör: Valutor och fondbörs.

12.35 Tidssignal.

13.00 Underhållningsmusik från restaurant Wivex av Teddy Petersens orkester (Köpenhamn).

14.00 Hemma hos mamse Röhrl. Marita Lindgren-Fridell käserar om porträttbilden på modet för 100 år sedan (Uppsala).

14.20 Gammla dansmusik på gramofon.

15.00-15.30 Rasmus Olsson har bekymmer, ett kapitel ur "Var med ro, Garibaldi" av Fritiof Billquist. Upplysning av författaren.

17.10 Väderleksrapport.

17.10 Folkmusik från Gästrikland. Medverkande: Jan Martins spelmarinist.

17.35 Vad gillar du bäst Tretondagsnatten? diskuterar barnbörser.

18.00 Hjälp Europahjälpen! Lysnarnas musikprogram på gramofon.

19.00 Nyheter och väderlek, dagens eko.

19.30 Millimärskan av Hallands regementes musiker (Halmstad). Dir.: Hugo Myrtilius.

20.00 Österrike i vintern och vandrakt.

20.35 Maskeradbalen, opera av Giuseppe Verdi i studioframförande. Dirigent: Herbert Sandberg. Personer: Richard Einarr Andersson; René - Sigurd Björing; Amelia - Inga Sundström; Ulrica - Gertrud Pålson-Vettergren; Oscar - Silja-Britta Melander; Georg - Erik Sundqvist; Ton - Sven Erik Jacobsson; En domare - Georg Svedenbarr.

22.00 Nyheter och väderlek.

22.30-23.00 Var inte rädd för symfonier! Ingemar Bengtsson talar om Beethovens symfoni nr 4.

Tänk om motbaksägaren kunde dirigera en enda månad av en liten skara män med förfuett. Det skulle bli en livligt situation. Tänk oss in i ett svenskt folk - var enda man - plöjsligt bara ett enda kvartal upplösades att köpa sprit beslöjt sig för total nykterhet, inte tog ut en droppe på bok eller på krog. Det är naturligtvis bara ett fantastiskt tankeexperiment, men la oss göra det. Den första veckan skulle det bli häpnad, sedan klagan, sedan barn, ryttande och kaos. Jättervåkare i tidningarna. Svenska folket har upphört att dricka. Systemet går med miljonters förluster. Var ta pengar? Vad göra?

ELD.

Radio-Service

Alla märken repareras.
LUXOR Radio A/B.
Storg. 31 Tel. 3329 Halmstad

BASKERLE

KARN KLINT

FOLKLIVSSKILDNING AV CARL GRANESKOG

34)

Den unga flickans stoft hade blivit fört till hemorten och begravningen ägde rum en vacker augustidag. Systarna hade kommit med från Stockholm, men däremot fann sig inte Karin. Hon fick inte lämna sin plats, hon befann sig just då med konsulinan ute i skärgården. Senare på höstdagen hade hon ju fått löfte om att komma hem på semester. Men Karin och Hulda hade skickat en vacker blomstergård till den generalkonsuls hade sikt en krans.

Hemma i socknen hade man väl reda på vad som hänt. Karin hade skrivit till sin mor hur det gått med Svea, men därvid kunde inte nämna några detaljer om förhållanden. Det fanns emellertid andra flickor från trakten, som fått reda på saken och redan på begravningsdagen visste man till till mans och kanske mest till kvinnans hur illa det gått med de

Riksprogrammet:

7.10 Ledare: Gösta Karls.
7.25 Ledare: Gösta Karls.
7.35 Morgonandakt (biskop Torsten Bohlin).

8.00 Nyheter och väderlek:

10.00 Sångbunden för de yngsta under ledning av Elsa Fieston (Skolradio).

10.30 Musik under arbetet med Nils Söderman, Tannes orkester (Malmö).

Harry Lundqvist dragpelsträso samt gramofon.

12.00 Klockspelet från Stadshuset; dagens dikt. Direktör: Madame Yvettes trio spelar (Göteborg).

12.30 Nyheter och väderlek. Direktör: Valutor och fondbörs.

12.35 Tidssignal.

13.00 Underhållningsmusik från restaurant Wivex av Teddy Petersens orkester (Köpenhamn).

14.00 Hemma hos mamse Röhrl. Marita Lindgren-Fridell käserar om porträttbilden på modet för 100 år sedan (Uppsala).

14.20 Gammla dansmusik på gramofon.

15.00-15.30 Rasmus Olsson har bekymmer, ett kapitel ur "Var med ro, Garibaldi" av Fritiof Billquist. Upplysning av författaren.

17.10 Väderleksrapport.

17.10 Folkmusik från Gästrikland. Medverkande: Jan Martins spelmarinist.

17.35 Vad gillar du bäst Tretondagsnatten? diskuterar barnbörser.

18.00 Hjälp Europahjälpen! Lysnarnas musikprogram på gramofon.

19.00 Nyheter och väderlek, dagens eko.

19.30 Millimärskan av Hallands regementes musiker (Halmstad). Dir.: Hugo Myrtilius.

20.00 Österrike i vintern och vandrakt.

20.35 Maskeradbalen, opera av Giuseppe Verdi i studioframförande. Dirigent: Herbert Sandberg. Personer: Richard Einarr Andersson; René - Sigurd Björing; Amelia - Inga Sundström; Ulrica - Gertrud Pålson-Vettergren; Oscar - Silja-Britta Melander; Georg - Erik Sundqvist; Ton - Sven Erik Jacobsson; En domare - Georg Svedenbarr.

22.00 Nyheter och väderlek.

22.30-23.00 Var inte rädd för symfonier! Ingemar Bengtsson talar om Beethovens symfoni nr 4.

Den unga flickan. Allas blickar riktades på de två sörjande systarna. Både Gertrud och Aina voro elegant klädda och särskilt den förstnämnda kunde betecknas som rent av en ståtlig ung kvinna. Men hur gick det till inte till sist med högfärd? Det var väl för sorgligt att Anders Gnos flickor skulle bli sådana... Hade det inte varit bättre de stannat hemma och blivit bondhusfrur?

Sorgen där hemma var stor. Dottern var saknad, men omständigheterna kring hennes död bidrog till att göra dödsfallet mera tragiskt än det annars skulle blivit. Mor och far sörjde och Erik kände händelsen som ett mycket hårt slag.

Det var mitt i skördetiden och trots sorgen fick man ju inte tid till meditationer eller till sentimentala utsvärningar. Arbetet hängde efter, sådana måste under gå. Kanske var det även något annat som gjorde att Erik trots allt kunde bemästra

sorgen. Viola Hallsten fanns ännu i gården och spred solken i den unge mannens liv.

Den unga stadsflickan gick klädd i överallt om dagarna och hjälpte till både på åker och äng. Hon var brunbränd och rödkindad som den friskaste landsbygdsgäst. Livet ute i naturen, solen och arbetet hade gjort henne till en helt annan än då hon kom till gården.

Aldrig hade Viola upplevt en sådana sommar. Kanske var det den unga bondsonen, som bidragit till att hon känt livet så härligt? Om inte Erik funnits till skulle hon förmodligen ha rest för länge sen, fadern hade skrivit redan i mitten av juli och undrat när hon kom hem. Den övriga familjen tänkte nämligen besöka någon modern badort under resten av den varma tiden och då kunde hon få följa med. Flickan hade svarat att så skönt blev på den senaste badort och kunde inte bli tal om att hon skulle återvända förrän tidigast i september.

Viola fick då stanna. När hon trivdes så väl, var det väl ingen anan råd än låta flickan få sin vilja

igenom. Men det var klart att Hugo - fästmannen - inte tyckte så värst om att han inte fick rika sin utvalda på hela sommaren. Fadern hade i sitt brev omtalat att Hugo befann sig på affärsresa i Tyskland och att man nästan häft planer på att göra en avstickare till ned för att vara tillsammans med honom några dagar. Hugo var så duktig och skulke snart inträda i firmen, det visste hon ju, och det var synd att inte familjens alla medlemmar kunde få njuta ett par veckor tillsammans...

Brevet, var fadern berättade om detta, fick inte Erik läsa. Annars hade han fått tåga del av det mesta, som rörde Violas förhållanden. De två ungdomarna hade blivit mer och mer intima och den unga flickan kände på sig att det skulle bli svårt att skiljas. Hon trivdes med allt och alla här ute på landet. Eriks systar, som kommit hem till begravningen och stannade ett par veckor, fann hon vara något lärtfärdiga. De hade tappat bort något av det rejala och uppriktiga, som man annars för det mesta fann hos varken Gertrud eller Aina voro något sått avaga mot henne. De kunde bara inte förstå att hon trivdes här ute i vildmarken. De båda systarna, som voro födda här ute och tillbringat sin barndom här, så flickan inte begripa hur en stadsflicka inte vists en hel sommar på landet utan att längta hem till sin rätta miljö. En månad gick det an att gå ute bland kor och kalvar och svin, men inte längre. Det var skönt att få vila ut riktigt, men att arbeta, nej, det gick då rakt inte för sig...

Gertrud och Aina ville inte stiga upp på morgnarna, de lägo kvar i sina sängar till långt fram på dagen och när de äntligen gnugast sömnen ur ögonen tog det timal innan alla bestyr som gällde utseendet voro avslutade. Viola hade lagt bort detta. Här ute på landet hade man inte tid till skönhetsvård, men man var vacker i alla fall.

Mor i gården fick ingen hjälp av sina flickor, men sommargästen klade av det så det behövdes inte. Fru Jonsson var inte längre på någonting sått bitter mot den främlingeflickan som kommit i huset. Den tåfethet, som hon i början visat, var som bortblåst. Gertrud Hallsten hade väl fyllt en bra plats under de senaste månaderna.

Men snart kom väl en dag då hon för sin väg igen. Det Erik dillade om förstod inte mor. Viola skulle inte stanna här hos honom som bondhusfru, nej, det skulle han inte tro. Jo, det kunde mor lita på att hon skulle. Den unga stadsflickan skulle bli hans en gång, och nu hade väl mor ingenting emot henne, sen hon blivit duktig och arbetssam...

Mor förstod nog att hennes son den unga flickan tyckte om varken. Skörden på Eriks gård var september och det märktes av många tecken att vintern var i fagorna. Nästan varje morgon var marken vit av frost och löven på träden började skifta även i andra färger än den gröna.

(Forts.)

Den unga flickan. Allas blickar riktades på de två sörjande systarna. Både Gertrud och Aina voro elegant klädda och särskilt den förstnämnda kunde betecknas som rent av en ståtlig ung kvinna. Men hur gick det till inte till sist med högfärd? Det var väl för sorgligt att Anders Gnos flickor skulle bli sådana... Hade det inte varit bättre de stannat hemma och blivit bondhusfrur?

Sorgen där hemma var stor. Dottern var saknad, men omständigheterna kring hennes död bidrog till att göra dödsfallet mera tragiskt än det annars skulle blivit. Mor och far sörjde och Erik kände händelsen som ett mycket hårt slag.

Det var mitt i skördetiden och trots sorgen fick man ju inte tid till meditationer eller till sentimentala utsvärningar. Arbetet hängde efter, sådana måste under gå. Kanske var det även något annat som gjorde att Erik trots allt kunde bemästra

sorgen. Viola Hallsten fanns ännu i gården och spred solken i den unge mannens liv.

Den unga stadsflickan gick klädd i överallt om dagarna och hjälpte till både på åker och äng. Hon var brunbränd och rödkindad som den friskaste landsbygdsgäst. Livet ute i naturen, solen och arbetet hade gjort henne till en helt annan än då hon kom till gården.

Aldrig hade Viola upplevt en sådana sommar. Kanske var det den unga bondsonen, som bidragit till att hon känt livet så härligt? Om inte Erik funnits till skulle hon förmodligen ha rest för länge sen, fadern hade skrivit redan i mitten av juli och undrat när hon kom hem. Den övriga familjen tänkte nämligen besöka någon modern badort under resten av den varma tiden och då kunde hon få följa med. Flickan hade svarat att så skönt blev på den senaste badort och kunde inte bli tal om att hon skulle återvända förrän tidigast i september.

Viola fick då stanna. När hon trivdes så väl, var det väl ingen anan råd än låta flickan få sin vilja

igenom. Men det var klart att Hugo - fästmannen - inte tyckte så värst om att han inte fick rika sin utvalda på hela sommaren. Fadern hade i sitt brev omtalat att Hugo befann sig på affärsresa i Tyskland och att man nästan häft planer på att göra en avstickare till ned för att vara tillsammans med honom några dagar. Hugo var så duktig och skulke snart inträda i firmen, det visste hon ju, och det var synd att inte familjens alla medlemmar kunde få njuta ett par veckor tillsammans...

Brevet, var fadern berättade om detta, fick inte Erik läsa. Annars hade han fått tåga del av det mesta, som rörde Violas förhållanden. De två ungdomarna hade blivit mer och mer intima och den unga flickan kände på sig att det skulle bli svårt att skiljas. Hon trivdes med allt och alla här ute på landet. Eriks systar, som kommit hem till begravningen och stannade ett par veckor, fann hon vara något lärtfärdiga. De hade tappat bort något av det rejala och uppriktiga, som man annars för det mesta fann hos varken Gertrud eller Aina voro något sått avaga mot henne. De kunde bara inte förstå att hon trivdes här ute i vildmarken. De båda systarna, som voro födda här ute och tillbringat sin barndom här, så flickan inte begripa hur en stadsflicka inte vists en hel sommar på landet utan att längta hem till sin rätta miljö. En månad gick det an att gå ute bland kor och kalvar och svin, men inte längre. Det var skönt att få vila ut riktigt, men att arbeta, nej, det gick då rakt inte för sig...

Gertrud och Aina ville inte stiga upp på morgnarna, de lägo kvar i sina sängar till långt fram på dagen och när de äntligen gnugast sömnen ur ögonen tog det timal innan alla bestyr som gällde utseendet voro avslutade. Viola hade lagt bort detta. Här ute på landet hade man inte tid till skönhetsvård, men man var vacker i alla fall.

Mor i gården fick ingen hjälp av sina flickor, men sommargästen klade av det så det behövdes inte. Fru Jonsson var inte längre på någonting sått bitter mot den främlingeflickan som kommit i huset. Den tåfethet, som hon i början visat, var som bortblåst. Gertrud Hallsten hade väl fyllt en bra plats under de senaste månaderna.

Men snart kom väl en dag då hon för sin väg igen. Det Erik dillade om förstod inte mor. Viola skulle inte stanna här hos honom som bondhusfru, nej, det skulle han inte tro. Jo, det kunde mor lita på att hon skulle. Den unga stadsflickan skulle bli hans en gång, och nu hade väl mor ingenting emot henne, sen hon blivit duktig och arbetssam...

Mor förstod nog att hennes son den unga flickan tyckte om varken. Skörden på Eriks gård var september och det märktes av många tecken att vintern var i fagorna. Nästan varje morgon var marken vit av frost och löven på träden började skifta även i andra färger än den gröna.

(Forts.)

Den unga flickan. Allas blickar riktades på de två sörjande systarna. Både Gertrud och Aina voro elegant klädda och särskilt den förstnämnda kunde betecknas som rent av en ståtlig ung kvinna. Men hur gick det till inte till sist med högfärd? Det var väl för sorgligt att Anders Gnos flickor skulle bli sådana... Hade det inte varit bättre de stannat hemma och blivit bondhusfrur?

Sorgen där hemma var stor. Dottern var saknad, men omständigheterna kring hennes död bidrog till att göra dödsfallet mera tragiskt än det annars skulle blivit. Mor och far sörjde och Erik kände händelsen som ett mycket hårt slag.

Det var mitt i skördetiden och trots sorgen fick man ju inte tid till meditationer eller till sentimentala utsvärningar. Arbetet hängde efter, sådana måste under gå. Kanske var det även något annat som gjorde att Erik trots allt kunde bemästra

sorgen. Viola Hallsten fanns ännu i gården och spred solken i den unge mannens liv.

Den unga stadsflickan gick klädd i överallt om dagarna och hjälpte till både på åker och äng. Hon var brunbränd och rödkindad som den friskaste landsbygdsgäst. Livet ute i naturen, solen och arbetet hade gjort henne till en helt annan än då hon kom till gården.

Aldrig hade Viola upplevt en sådana sommar. Kanske var det den unga bondsonen, som bidragit till att hon känt livet så härligt? Om inte Erik funnits till skulle hon förmodligen ha rest för länge sen, fadern hade skrivit redan i mitten av juli och undrat när hon kom hem. Den övriga familjen tänkte nämligen besöka någon modern badort under resten av den varma tiden och då kunde hon få följa med. Flickan hade svarat att så skönt blev på den senaste badort och kunde inte bli tal om att hon skulle återvända förrän tidigast i september.

Viola fick då stanna. När hon trivdes så väl, var det väl ingen anan råd än låta flickan få sin vilja

igenom. Men det var klart att Hugo - fästmannen - inte tyckte så värst om att han inte fick rika sin utvalda på hela sommaren. Fadern hade i sitt brev omtalat att Hugo befann sig på affärsresa i Tyskland och att man nästan häft planer på att göra en avstickare till ned för att vara tillsammans med honom några dagar. Hugo var så duktig och skulke snart inträda i firmen, det visste hon ju, och det var synd att inte familjens alla medlemmar kunde få njuta ett par veckor tillsammans...

Brevet, var fadern berättade om detta, fick inte Erik läsa. Annars hade han fått tåga del av det mesta, som rörde Violas förhållanden. De två ungdomarna hade blivit mer och mer intima och den unga flickan kände på sig att det skulle bli svårt att skiljas. Hon trivdes med allt och alla här ute på landet. Eriks systar, som kommit hem till begravningen och stannade ett par veckor, fann hon vara något lärtfärdiga. De hade tappat bort något av det rejala och uppriktiga, som man annars för det mesta fann hos varken Gertrud eller Aina voro något sått avaga mot henne. De kunde bara inte förstå att hon trivdes här ute i vildmarken. De båda systarna, som voro födda här ute och tillbringat sin barndom här, så flickan inte begripa hur en stadsflicka inte vists en hel sommar på landet utan att längta hem till sin rätta miljö. En månad gick det an att gå ute bland kor och kalvar och svin, men inte längre. Det var skönt att få vila ut riktigt, men att arbeta, nej, det gick då rakt inte för sig...

Gertrud och Aina ville inte stiga upp på morgnarna, de lägo kvar i sina sängar till långt fram på dagen och när de äntligen gnugast sömnen ur ögonen tog det timal innan alla bestyr som gällde utseendet voro avslutade. Viola hade lagt bort detta. Här ute på landet hade man inte tid till skönhetsvård, men man var vacker i alla fall.

Mor i gården fick ingen hjälp av sina flickor, men sommargästen klade av det så det behövdes inte. Fru Jonsson var inte längre på någonting sått bitter mot den främlingeflickan som kommit i huset. Den tåfethet, som hon i början visat, var som bortblåst. Gertrud Hallsten hade väl fyllt en bra plats under de senaste månaderna.

Men snart kom väl en dag då hon för sin väg igen. Det Erik dillade om förstod inte mor. Viola skulle inte stanna här hos honom som bondhusfru, nej, det skulle han inte tro. Jo, det kunde mor lita på att hon skulle. Den unga stadsflickan skulle bli hans en gång, och nu hade väl mor ingenting emot henne, sen hon blivit duktig och arbetssam...

Mor förstod nog att hennes son den unga flickan tyckte om varken. Skörden på Eriks gård var september och det märktes av många tecken att vintern var i fagorna. Nästan varje morgon var marken vit av frost och löven på träden började skifta även i andra färger än den gröna.

(Forts.)

Den unga flickan. Allas blickar riktades på de två sörjande systarna. Både Gertrud och Aina voro elegant klädda och särskilt den förstnämnda kunde betecknas som rent av en ståtlig ung kvinna. Men hur gick det till inte till sist med högfärd? Det var väl för sorgligt att Anders Gnos flickor skulle bli sådana... Hade det inte varit bättre de stannat hemma och blivit bondhusfrur?

Sorgen där hemma var stor. Dottern var saknad, men omständigheterna kring hennes död bidrog till att göra dödsfallet mera tragiskt än det annars skulle blivit. Mor och far sörjde och Erik kände händelsen som ett mycket hårt slag.

Det var mitt i skördetiden och trots sorgen fick man ju inte tid till meditationer eller till sentimentala utsvärningar. Arbetet hängde efter, sådana måste under gå. Kanske var det även något annat som gjorde att Erik trots allt kunde bemästra

sorgen. Viola Hallsten fanns ännu i gården och spred solken i den unge mannens liv.

Den unga stadsflickan gick klädd i överallt om dagarna och hjälpte till både på åker och äng. Hon var brunbränd och rödkindad som den friskaste landsbygdsgäst. Livet ute i naturen, solen och arbetet hade gjort henne till en helt annan än då hon kom till gården.

Aldrig hade Viola upplevt en sådana sommar. Kanske var det den unga bondsonen, som bidragit till att hon känt livet så härligt? Om inte Erik funnits till skulle hon förmodligen ha rest för länge sen, fadern hade skrivit redan i mitten av juli och undrat när hon kom hem. Den övriga familjen tänkte nämligen besöka någon modern badort under resten av den varma tiden och då kunde hon få följa med. Flickan hade svarat att så skönt blev på den senaste badort och kunde inte bli tal om att hon skulle återvända förrän tidigast i september.

Viola fick då stanna. När hon trivdes så väl, var det väl ingen anan råd än låta flickan få sin vilja

igenom. Men det var klart att Hugo - fästmannen - inte tyckte så värst om att han inte fick rika sin utvalda på hela sommaren. Fadern hade i sitt brev omtalat att Hugo befann sig på affärsresa i Tyskland och att man nästan häft planer på att göra en avstickare till ned för att vara tillsammans med honom några dagar. Hugo var så duktig och skulke snart inträda i firmen, det visste hon ju, och det var synd att inte familjens alla medlemmar kunde få njuta ett par veckor tillsammans...

Brevet, var fadern berättade om detta, fick inte Erik läsa. Annars hade han fått tåga del av det mesta, som rörde Violas förhållanden. De två ungdomarna hade blivit mer och mer intima och den unga flickan kände på sig att det skulle bli svårt att skiljas. Hon trivdes med allt och alla här ute på landet. Eriks systar, som kommit hem till begravningen och stannade ett par veckor, fann hon vara något lärtfärdiga. De hade tappat bort något av det rejala och uppriktiga, som man annars för det mesta fann hos varken Gertrud eller Aina voro något sått avaga mot henne. De kunde bara inte förstå att hon trivdes här ute i vildmarken. De båda systarna, som voro födda här ute och tillbringat sin barndom här, så flickan inte begripa hur en stadsflicka inte vists en hel sommar på landet utan att längta hem till sin rätta miljö. En månad gick det an att gå ute bland kor och kalvar och svin, men inte längre. Det var skönt att få vila ut riktigt, men att arbeta, nej, det gick då rakt inte för sig...

Gertrud och Aina ville inte stiga upp på morgnarna, de lägo kvar i sina sängar till långt fram på dagen och när de äntligen gnugast sömnen ur ögonen tog det timal innan alla bestyr som gällde utseendet voro avslutade. Viola hade lagt bort detta. Här ute på landet hade man inte tid till skönhetsvård, men man var vacker i alla fall.

Mor i gården fick ingen hjälp av sina flickor, men sommargästen klade av det så det behövdes inte. Fru Jonsson var inte längre på någonting sått bitter mot den främlingeflickan som kommit i huset. Den tåfethet, som hon i början visat, var som bortblåst. Gertrud Hallsten hade väl fyllt en bra plats under de senaste månaderna.

Men snart kom väl en dag då hon för sin väg igen. Det Erik dillade om förstod inte mor. Viola skulle inte stanna här hos honom som bondhusfru, nej, det skulle han inte tro. Jo, det kunde mor lita på att hon skulle. Den unga stadsflickan skulle bli hans en gång, och nu hade väl mor ingenting emot henne, sen hon blivit duktig och arbetssam...

Mor förstod nog att hennes son den unga flickan tyckte om varken. Skörden på Eriks gård var september och det märktes av många tecken att vintern var i fagorna. Nästan varje morgon var marken vit av frost och löven på träden började skifta även i andra färger än den gröna.

(Forts.)

Den unga flickan. Allas blickar riktades på de två sörjande systarna. Både Gertrud och Aina voro elegant klädda och särskilt den förstnämnda kunde betecknas som rent av en ståtlig ung kvinna. Men hur gick det till inte till sist med högfärd? Det var väl för sorgligt att Anders Gnos flickor skulle bli sådana... Hade det inte varit bättre de stannat hemma och blivit bondhusfrur?

Sorgen där hemma var stor. Dottern var saknad, men omständigheterna kring hennes död bidrog till att göra dödsfallet mera tragiskt än det annars skulle blivit. Mor och far sörjde och Erik kände händelsen som ett mycket hårt slag.

Det var mitt i skördetiden och trots sorgen fick man ju inte tid till meditationer eller till sentimentala utsvärningar. Arbetet hängde efter, sådana måste under gå. Kanske var det även något annat som gjorde att Erik trots allt kunde bemästra

sorgen. Viola Hallsten fanns ännu i gården och spred solken i den unge mannens liv.

Den unga stadsflickan gick klädd i överallt om dagarna och hjälpte till både på åker och äng. Hon var brunbränd och rödkindad som den friskaste landsbygdsgäst. Livet ute i naturen, solen och arbetet hade gjort henne till en helt annan än då hon kom till gården.

Aldrig hade Viola upplevt en sådana sommar. Kanske var det den unga bondsonen, som bidragit till att hon känt livet så härligt? Om inte Erik funnits till skulle hon förmodligen ha rest för länge sen, fadern hade skrivit redan i mitten av juli och undrat när hon kom hem. Den övriga familjen tänkte nämligen besöka någon modern badort under resten av den varma tiden och då kunde hon få följa med. Flickan hade svarat att så skönt blev på den senaste badort och kunde inte bli tal om att hon skulle återvända förrän tidigast i september.

Viola fick då stanna. När hon trivdes så väl, var det väl ingen anan råd än låta flickan få sin vilja

igenom. Men det var klart att Hugo - fästmannen - inte tyckte så värst om att han inte fick rika sin utvalda på hela sommaren. Fadern hade i sitt brev omtalat att Hugo befann sig på affärsresa i Tyskland och att man nästan häft planer på att göra en avstickare till ned för att vara tillsammans med honom några dagar. Hugo var så duktig och skulke snart inträda i firmen, det visste hon ju, och det var synd att inte familjens alla medlemmar kunde få njuta ett par veckor tillsammans...

Brevet, var fadern berättade om detta, fick inte Erik läsa. Annars hade han fått tåga del av det mesta, som rörde Violas förhållanden. De två ungdomarna hade blivit mer och mer intima och den unga flickan kände på sig att det skulle bli svårt att skiljas. Hon trivdes med allt och alla här ute på landet. Eriks systar, som kommit hem till begravningen och stannade ett par veckor, fann hon vara något lärtfärdiga. De hade tappat bort något av det rejala och uppriktiga, som man annars för det mesta fann hos varken Gertrud eller Aina voro något sått avaga mot henne. De kunde bara inte förstå att hon trivdes här ute i vildmarken. De båda systarna, som voro födda här ute och tillbringat sin barndom här, så flickan inte begripa hur en stadsflicka inte vists en hel sommar på landet utan att längta hem till sin rätta miljö. En månad gick det an att gå ute bland kor och kalvar och svin, men inte längre. Det var skönt att få vila ut riktigt, men att arbeta, nej, det gick då rakt inte för sig...

Gertrud och Aina ville inte stiga upp på morgnarna, de lägo kvar i sina sängar till långt fram på dagen och när de äntligen gnugast sömnen ur ögonen tog det timal innan alla bestyr som gällde utseendet voro avslut